

der handlede om den foreliggende Sag, derimod var der mange Ting, der ikke kom Sagen ved. Ordføreren opholdt sig over, at jeg havde Ørenlyd her i Tinget. Det kan jeg kun være glad og taknemmelig for. Jeg vil ønske, at den ærede Ordfører maa kunne opnaa noget lignende, jeg tror dog ikke, at han vil naa det ad den Vej, han nu er inde paa. Han talte om, at jeg var morsom, men jeg har nu aldrig kunnet forstaa, hvorfor en Taler absolut skal være kedelig, imidlertid kan jeg forsikre den ærede Ordfører om, at morsom kan man ikke beskyldes ham for at være. Hvis han overhovedet vil have Ørenlyd i Tinget, vil jeg som ældre Kollega give ham det Raad ikke at være saa kedelig som hidtil. (*Slengerik: Aah!*) Det forekommer mig, at jeg hørte en lille Tilkendegivelse af, at det ærede Medlem fra Middelfart endnu er til Stede. Jeg har savnet ham længe. Det forekommer mig, at siden han er bleven Medlem af et Regeringsparti, er han bleven saa mærkværdig tavs, han synes at have faaet 7 Segl for sin Mund. Han faar formodentlig ikke Lov til at tale ret meget for sine Partifæller og Regeringen. Han har derfor kun det ene, at minde os om sin Tilværelse ved at afbryde, selv om det kun er med et lille „Aah!“.

Jeg har for øvrigt med stor Interesse hørt det ærede Medlem fra Stubbekøbing de faa Gange, han har haft Ordet, men jeg havde ventet mig noget ganske andet af den Mand. Han talte i Gaar bl. a. om, hvordan min Nakke ser ud. Jeg har grundet over, i hvilken Forbindelse han har kunnet sætte min Nakke med den kommunale Valgret. Men jeg skal herom kun gøre den Bemærkning, at for mig kan det være lidt vanskeligt at vide, hvorledes jeg skal stille mig mellem Socialdemokraterne paa den ene Side og de Radikale paa den anden Side. Vender jeg Ansigtet til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), irriteres han af mit ironiske Smil, og vender jeg Ryggen til de Radikale, ja, saa har jeg straks dem paa Nakken. Men jeg gentager, jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem kom ind paa en i øvrigt tiltalende Skildring af min Nakke. Jeg antager, at det var, fordi han følte, at hans Argumenter vare ved at slippe op, saa skulde han have noget sagt, og saa kom han ind paa disse mærkelige Betragtninger.

Den ærede Ordfører sagde i Gaar, at ved den nugældende kommunale Valglov tog vi med den ene Haand, hvad vi gav

med den anden. Det forekommer mig mærkeligt, at en saadan Udtalelse kan fremkomme, og forstod jeg det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ret forleden Dag, syntes han i Virkeligheden bedre om, at vi vare blevne ved den tidligere Valgordning. Han betragtede ikke den nye Valglov som et Fremskridt. Det glæder mig, at jeg i Dag har hørt det ærede Medlem fra Skjolddelev (Johannes Pedersen) tage Afstand fra sin Meningsfælle. Jeg takker det ærede Medlem derfor, han ved bedre, hvordan Følelserne og Stemningerne ere ude i Landet, end det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, der kun ser Tingene gennem københavnske Brillen. Det var klart nok, at det ærede Medlem fra Skjolddelev ikke paa nogen Maade vilde bytte tilbage igen. Han vilde have, man skulde gøre yderligere Fremskridt, men han skulde have sig meget frabedt at gaa tilbage til den gamle Valgordning. Det er jeg enig med ham i. Man kan ikke med noget som helst Spor af Ret sige, at vi have taget med den ene Haand, hvad vi gav med den anden. Thi hvad er det, der er sket?

Den privilegerede Valgret havde efter den gamle Ordning fuldstændig Overtaget i Sogneraadene. Den besatte Flertallet, og dermed var det givet, at den var afgørende med Hensyn til Udviklingen og Ledelsen af Landkommunernes Anliggender. Hvad Købstadkommunerne angik, stod de privilegerede og de almindelige Vælgere lige; naar den kongevalgte Formand traadte til og i Regelen støttede de privilegerede Vælgere, kunde disse hindre ethvert Fremskridt. Men hvorledes var det da med Amtsraadene efter den gamle Ordning? Amtsraadene vare simpelt hen saaledes sammensatte, at den almindelige Valgret var fuldstændig udelukket. Den kunde ikke sætte en Mand ind i Amtsraadene. Nu ere Forholdene helt forandrede. Det, der er sket, er, at vi have trængt den privilegerede Valgret tilbage. Den almindelige Valgret har erobret Terrain i Amtsraadene, hvor den tidligere var fuldstændig udelukket. Det forekommer mig, at det er at vende op og ned paa det, naar man siger, at vi have taget med den ene Haand, hvad vi have givet med den anden. De Herrer glemme, at den Sammenligning, der skal gøres, er mellem den gamle og den nye Ordning, mellem hvorledes vore kommunale Raad vare sammensatte tidligere, og hvorledes de ere sammensatte efter den nugældende Lov.

Den ærede Ordfører kom ind paa at